

§ 4.

De Beløb, de paagældende Lodsejere skal udrede, ydes hvert Digelag mod vedkommende Amtsrepartitionsfonds Garanti som Laan af Statskassen, at afdrage og forrente med en aarlig Ydelse af $4\frac{1}{2}$ pCt., hvoraf 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital beregnes som Rente, Resten som Afdrag, dog at det Beløb, som heretter ydes Digelaget for Diget fra Vester Vedsted til Store Darum, skal være afdraget og tilbagebetalt samtidig med det Laan, som i sin Tid i Henhold til Lov Nr. 92 af 30. April 1909 er tilstaaet Digelaget af Staten til selve Digeanlægget.

§ 5.

Hvilke Ejendomme der skal deltage i Omkostningerne ved Udførelsen af de i § 1 anførte Anlæg, i hvilket Forhold dette skal ske, samt hvorledes Vandløb og Vejforbindelser skal ordnes m. v., bestemmes endeligt ved en Kommission, som i dette Øjemed nedsættes af Ministeren for offentlige Arbejder, og som ved sine Forhandlinger har at følge de i Lov af 30. December 1858 for Landvæsenskommissioner fastsatte Regler. De Arbejder, der allerede paa enkelte Steder er udført til Beskyttelse mod Havet, takseres og fradrages til Fordel for de Ejendomme, der har udredet Omkostningerne ved at lade dem udføre.

§ 6.

For saa vidt Bekostningen ved den aarlige Vedligeholdelse af de fuldførte Anlæg ikke kan udredes af de fra vedkommende Diges Benyttelse flydende Indtægter, paa hviler den de samme Ejendomme, som har deltaget i Anlægget, og fordeles paa dem i samme Forhold som den Del af Anlægsomkostningerne, der ikke er udredet af Staten eller Amtsrepartitionsfondene.

De Udgifter ved et Anlægs Udførelse og Vedligeholdelse, som paalægges de paagældende Ejendomme, udredes af disses Ejere, dog at de Beløb, der medgaar til Forrentning af optagne Laan samt til Dækning af Vedligeholdelsesudgifter, refunderes af Brugerne, hvor saadanne findes, medens Laanenes Tilbagebetaling er disse uvedkommende. De til Afbetaling af Laanene samt disses Forrentning og til Vedligeholdelsen skyldige Beløb kan inddrives ved Udpantning med samme Fortrinsret som for Skatter.

§ 7.

Enhver er pligtig at afgive den til Udførelsen af Anlægene nødvendige Grund, dog gives der herfor saavel som for anden Skade og Ulempe fuld Erstatning. Dennes Størrelse fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst af den i § 5 ommeldte Kommission.

Enhver kan derhos tilpligtes at taale, at de til Udførelsen af Anlægene nødvendige Materialer af Græstørv, Jord o. s. v. mod fuld Erstatning tages fra eller føres over hans Grund. I Mangel af mindelig Overenskomst afgør den fornævnte Kommission, hvorvidt saadant Materiale skal afgives, og i bekræftende Fald, hvor det maa tages, samt den Erstatning, der skal gives.

Ved Erstatningens Beregning har Kommissionen at gaa frem efter de for Afstaaelse af Jord m. v. til Jernbaner ved Forordningen af 5. Marts 1845 foreskrevne Regler. Overensstemmende med Forskrifterne i denne Forordning bliver det at afgøre, hvilken Del af Erstatningen der, hvis Jorden bruges af en anden end Ejeren, skal tillægges Brugeren.